

ಹಣವಾಗಲಿ ಇದೆಯೇ... ನಿವೇ ನೋಡಿ... ಇಲ್ಲ ತಾನೇ?” ಎಂದೆಲ್ಲ ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಲು ಯಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಆದರೆ, ಆ ಕುಪಕ್ಕಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಲ್ಲ!

“ತೊಲಗಾಚೆ... ಮುದಿಗೂಬಿ! ಕತೆ ಕಟ್ಟುನೇ... ಕತೆ!”

ಅವನದಿಗೆ ಅಸಹಾಯ ಮನಿಸು. ವಿನಿದು ಅನ್ಯಾಯ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ಇವತ್ತು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅಯಿತು... ನಿರಾಸೆ ಹತಾಶೆಗಳಿಂದ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಸೋಲಿಮೋದಾಯಿತು. ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಕಂಹಿಸಿದ.

ಇತ್ತು ತರೆ ತೆರೆಯಾಗಿ ಕತ್ತಲು ಕೆವಿದು ಸಂಜೆಯೂ ಆಯ್ದು. ತನ್ನ ಹೃಗಂತೂ ಈತ ಹಿಂತಿರುಗಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪರಿಚಿತರೂಂದಿಗೆ ಉರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಆತ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಾನು ತಂತಿಯ ತುಂಡನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಜಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ದ್ವಿವದ ಆಕ್ಷಗೂ ಅದು ಒಂದು ತಂತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದೂ ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ದಾರಿಯಿದ್ದ ಕ್ಷು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಅಮೇಲೆ ಉರನ್ನು ತಲುಪಿದೋಡನೆ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಉರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹೊಡಿದ. ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಹೊಂಡ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಸರಳರುಂದಿರುತ್ತೇ ನೋಡಿದ್ದರು. ಭಾರವಾದ ಎದೆಯಿಂದ ಅವನು ಮನೆಗೆನೋ ಹೋದ. ಆದರೆ, ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಜ್ಞಾರ ಬಂದಂತಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯನಾದ.

ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕರಣ ಹೊಸಕೊಂಡು ತಿರುವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಪಾಕೆಟ್ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬ್ರೇಂಸ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನ ಬಳಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂದ ಮೇರಿಯಸ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅವನು ಅನಂತರ ಪ್ರಸ್ತುತದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದಲು ಬಾರದೆ ಹೊಂದೆಯ್ದು ತನ್ನ ಒಡೆಯಿನಿಗೆ ಹೊಂಡಿ. ಅಮೇಲದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ವಾರಸುದಾರನನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಈ ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಾದೆ ಹರಡಿತು. ಆಪಾಡಿತನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಾಶ್ ಕಾಮ್‌ನಿಗೂ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನಂತೂ ಹಣವಾರ್ತೆರೇಕಂಡ ಕುಣಿಯುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ ಒಂದಿಮ್ಮೆ ತಡವೂಡಲಿಲ್ಲ ಅವನು. ದೌಡಾಯಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತದ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಂತೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಜನರ ಗುಂಪು ಇಂದ್ರೇ ಇತ್ತು. ಸುಖಾಂತ್ರ ಕಂಡ ತನ್ನ ಸತ್ಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಥನವನ್ನು ಅವನು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಮೈಯ್ಯಬ್ಬಿ ಬಣಿಸಿದ.

“ನೋಡಿ ಶ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ... ಯಾವನೇ ಒಬ್ಬ ಧೂಕೆನ ಅಸಹ್ಯ ಸುಳಿನಿದ ನಷ್ಟಂಥ ನಿಸ್ಪಾಹ ವೃತ್ತಕ್ಕಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಆಗೆಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆನು? ಕಡೆಗೂ ನಿಜಾಂತ ಹೋರಗೆ ಬಂದೇ ಬಂತಲ್ಲಾ...” ಎಂದು ವಿಜಯದ ವಿಶಾಲ ಮಂದಹಾಸ ಬೇರಿದ.

ಆ ದಿನವರು ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಇಡೀದಿನ ತನ್ನ ಈ ಪ್ರವರವನ್ನು ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು! ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ಯಾತ್ರಿಕಿಗೆ, ಮತ್ತುರಾಗಿ ಕೂತು ಮತ್ತುಪ್ಪು ಕುಡಿಯುವವರಿಗೆ, ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೋರಬೇಳುವ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರಿಗೆ, ಇವ ತಡೆತಡೆದು ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ನಿರಳಿಸಿದ್ದಾರಿ ಏನನೋ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿಗ್ಗಿದ!

ಇಡೀಗ ಅವನು ಶಾಂತವಾಗಿರುವತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಒಳಗಿಂಡೊಳಗೆ ಅವನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ ಯಾವುದೋ ಕಳವಳ ಬಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ತಾನು ಎವ್ವೇ ನಿಸ್ಪಾಹತೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಕೇಳುವವರ ಮುವಿದ ಮೇಲಿನ ವೃಂಗ್ಯ ನಗೆ ಅವನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ನೋಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಿನ ತನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ಕುಚೋಡ್ಯಗಳಿಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಗೊತ್ತು.

ಮರು ಮಂಗಳವಾರ ಗುಡರ್ ಏಲೊನಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಂತೆ ತಪ್ಪದೇ ಸೇರಿತು. ಬೇದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಕಾದಿದ್ದವನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ